

УКРАЇНСЬКА АКАДЕМІЯ НАУК

ЗАПИСКИ

ІСТОРИЧНО-ФІЛОЛОГІЧНОГО ВІДДІЛУ

Кн. X (1927)

За головним редагуванням голови Відділу
акад. Агатангела КРИМСЬКОГО

У КИЇВІ
З друкарні Української Академії Наук
1927

[061(47.7)(05)]

Дозволяється випустити в світ.
Неодмінний Секретар Академії Наук, акад. *А. Кримський*.

Київський Окріт, № 232, 1927.
Зам. № 5819—1200 прим.

ДЕ ЩО Є:

	Стор.
Володимир Білий. Судова справа С. Д. Носа	1 — 47
Михайло Марковський. „Енеїда“ І. П. Котляревського . .	48 — 74
Ярема Айзеншток. Студії над текстами І. Котляревського .	75 — 98
Іван Галюн. Як досліджувано українські дифтонги	99 — 115
Проф. Леонід Беркут. Про ідеологію в німецьких цезаристів середніх віків	116 — 131
Проф. Олекса Покровський. Як ідеалізовано скитів у грець- кому та римському письменстві	132 — 192
Акад. Федір Мищенко. З історії східньо-візантійської куль- тури. Етюд II-ий.	193 — 214

ПАМ'ЯТІ АКАД. ВОЛОД. ГНАТЮКА:

Василь Дем'янчук. До історії обрання Володимира Гнатюка в академики	215 — 221
Лист од Наркомосу УСРР з приводу смерті акад. Гнатюка . . .	222 — 223
Михайло Тарасенко. Культурно-громадська праця академика В. М. Гнатюка	224 — 228
Акад. Андрій Лобода. Заклик В. Гнатюка записувати етно- графічні матеріали	229 — 231
Володимир Білий. До характеристики акад. Володимира Гна- тюка як збирача й записувача.	232 — 240
Віктор Петров. Акад. Володимир Гнатюк у своїх фольклорних студіях	241 — 254
Михайло Могилянський. Спогади про В. М. Гнатюка та листування з ним	255 — 259

МАТЕРІЯЛИ.

Микола Левченко. Андроник Оникієвич Степович (з портретом)	260 — 263
Дмитро Дорошенко. Ватрослав Ягіч про українську мову і про назву „українці“	264 — 280
Акад. Володимир Перетц. Археографічна подорож до Пскова 1926. VI, 13—18.	280 — 287
Андроник Степович. Поправка до статті О. Дорошкевича „Шевченко в приватному листуванні“ у VII—VIII кн. „Записок Історично-Філологічного Відділу“	287 — 288

Володимир Білий. З матеріалів до історії етнографії (Листування Я. П. Новицького)	288 — 293
Микола Левченко. До листування П. О. Куліша з П. Х. Глібовою	293 — 298
Проф. Олександр Оглоблін. Справа Дараганенка (1728—1729 р.)	299 — 310
Микола Левченко. Новий причинок до історії декабристів	311 — 313
Акад. Агатангел Кримський. Із історії турецького письменства XIV в.	313 — 327

РЕЦЕНЗІЇ.

Проф. М. Грунський. Український правопис	328 — 351
Василь Дем'янчук. До правопису слов'янських прізвищ	351 — 353
Василь Дем'янчук. К. Німчинов. Український язык у минулому й тепер. II вид. ДВУ. 1926	353 — 362
Акад. Сергій Єфремов. Проф. Володимир Резанов. Українська драма. Том I, вип. 1 і 3. У Київі. 1926	362 — 364
Михайло Марковський. Акад. А. Кримський та Мик. Левченко. Знадоби для життєпису Степана Руданського. У Київі. 1926 р.	364 — 366
Проф. Андр. Степович. А. А. Шахматов. Очерк современного русского литературного языка	367 — 368
Проф. А. Степович. Hviezdoslavové sobrane spisy básnické. Svazok I, oddiel epický. 1925	369
Проф. Олександр Оглоблін. В. Л. Модзалевський. Гути на Чернігівщині. У Київі. 1926	369 — 375
Проф. Андр. Степович. Slovanský Přehled 1914 — 24. У Празі. 1925.	375 — 376
Проф. Б. Курц. Проф. М. В. Довнар-Запольский. Народное хозяйство Белоруссии. Минск, 1926	376 — 380
Проф. Василь Данилевич. Albert Grenier, Les Gaulois. 1923	380 — 382

Лист од Наркомосу УСРР з приводу смерти акад. Гнатюка.

Українська Академія Наук 15 листопада 1926 р. здобула од Народнього Комісаріату Освіти УСРР копію листа заадресованого до Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові з висловом жалю з приводу смерти дійсного члена Товариства, академіка Володимира Гнатюка. Подаємо його тут цілком.

У. С. Р. Р.

НАРОДНИЙ КОМІСАРІАТ ОСВІТИ

Харків, вул. Артема, Ч. 29.

ТЕЛЕФОНИ:

Канцелярія — 23 - 81

Бюро довідок — 23 - 87

ДО НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА
ІМ. ШЕВЧЕНКА У ЛЬВОВІ.

12/ХІ 1926 р. № 62863/нд 97.

Управління Науковими Установами при Народньому Комісаріаті Освіти УСРР у Харкові, одержавши сумну звістку про смерть в жовтні б. р. дійсного члена Товариства Володимира Гнатюка, висловлює свій великий жаль з приводу великої втрати, що понесена в його особі українською наукою взагалі й галицькою зокрема.

Небіжчика високо цінували не лише в Галичині, але й далеко за її межами, він був на протязі декількох десятиріч одним з самих енергійних і авторитетних діячів і організаторів Львівського Наукового Товариства, його секретарем, беззмінним головою його Етнографічної Комісії, членом Української Академії Наук у Києві, членом-кореспондентом Всесоюзної Академії Наук у Ленінграді, товариства Národopisná Společnost Československá у Празі й Товариства Verein für Österreichische Volkskunde у Відні й т. ин. Велику славу й високий авторитет він набув яко україно-галицький етнограф. З його ім'ям органічно зв'язана і організація і існування, і наукова праця Етнографічної Комісії Товариства. Зібрані й видані ним численні етнографічні і фольклорні матеріали, що безпосередньо торкаються території Галичини й Угорщини, назавжди залишаються фундаментальними джерелами української етнографії і фольклору, а майбутні покоління вчених усієї України будуть користуватися ними

як основними. Такі його розвідки про народні говори Угорщини, такі його етнографічні записи легенд, новель, казок, оповідань і анекдотів на Угорській Русі, видані в трьох томах Етнографічного Збірника Комісії, такі його описи народнього побуту русинів в угорській колонії на Угорщині, такі його записи народніх пісень і діалектологічне оброблення їх (IX том Етнографічного Збірника). Цінною для характеристики матеріальної культури являється стаття про їжу та питво в Галичині (народня пожива та спосіб її приправи). Він опублікував в 2-х томах корпус легенд по усній традиції галицького народа (Етнографічний Збірник, т. XII—XIII), він нарешті видав велику колекцію угроруських духовних віршів, збірник лірницьких віршів і розвідку про них. Це величезна спадщина, що залишив небіжчик на користь всеукраїнської науки й культури.

Заст. Наркомосвіти *Ряпко*.

Зав. Укрнаукою *Яворський*.

Секретар *Кобзей-Сильк*.
